

זוהר היומי

זוהר בראשית – דף פ"ח ע"ב

פרשת לך לך

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (פ"ח ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

דִּהָא יִשְׁמֵן דְּלַעֲיֵלָא קָאִי לְאַרְקָא עַל דְּדוּד וְשְׁלֵמָה לְאַתְבָּרְכָא (על) בְּנוֹי. מִנָּא לָן דְּכְתִיב וַיַּעֲמֵד הַשֹּׁמֶן. כְּתִיב הָכָא וַיַּעֲמֵד. וְכְתִיב הָתָם (ישעיה יא) שׁוֹרֵשׁ יֵשִׁי אֲשֶׁר עוֹמֵד לְנֵס עַמִּים.

תרגום לעברית

בֹּא רֵאָה, מִהֶהֱתַעֲוִרְרוּת שֶׁל הַשֹּׁמֶן הַזֶּה שְׁלֵמָה לָא לְהַרִיק עַל דְּדוּד וְשְׁלֵמָה לְהַתְבָּרֵךְ [על] בְּנוֹי. מִנָּיִן לָנוּ? שְׁכָתוּב וַיַּעֲמֵד הַשֹּׁמֶן. כְּתוּב כָּאן וַיַּעֲמֵד, וְכָתוּב שָׁם (ישעיה יא) שׁוֹרֵשׁ יֵשִׁי אֲשֶׁר עוֹמֵד לְנֵס עַמִּים.

טקסט הזוהר

תָּא חֲזִי, מִשְׁלַחַן דְּלַחֲם הַפָּנִים דְּבִרְכָאן נְפָקִין מִתַּמָּן וּמִזִּזְנָא לְעֵלְמָא, לָא כְּעִי לְאַשְׁתַּכָּחָא רִיקְנִיָּא אֶפְלוּ רִגְעָא חָדָא, בְּגִין דְּלָא יִסְתַּלְקוּן בִּרְכָאן מִתַּמָּן, אוּף הָכִי לָא מְבָרְכִין עַל שְׁלַחַן רִיקְנִיָּא, דִּהָא בִּרְכָאן דְּלַעֲיֵלָא לָא שְׂרִיִין עַל שְׁלַחַן רִיקְנִיָּא.

בא ראה, משלחן של לחם הפנים, שמשם יוצאות הברכות ומזון לעולם, לא צריך שימצא ריק אפלו רגע אחד, כדי שלא יסתלקו משם הברכות. אף כה לא מברכים על שלחן ריק, שהרי הברכות שלמעלה אין שורות על שלחן ריק.

טקסט הזהיר

תא חזי, מה כתיב אני לדודי ועלי תשוקתו, אני לדודי בקדמיתא ולבתר ועלי תשוקתו. אני לדודי לאתקנא ליה דוכתא בקדמיתא. ולבתר ועלי תשוקתו. דבר אחר אני לדודי. דהא תנינן שכינתא לא אשתפחת עמהון דחייבא, כיון דאתי בר נש לאתדכאה ולמקרב גבי דקודשא בריך הוא כדין שכינתא שריא עליה. הדא הוא דכתיב אני לדודי בקדמיתא, ועלי תשוקתו לבתר. אתי בר נש לאתדכאה מדכאין ליה.

תרגום לעברית

בא ראה מה כתוב, אני לדודי ועלי תשוקתו. אני לדודי בתחלה, ואחר כך ועלי תשוקתו. אני לדודי לתקן לו מקום בתחלה, ואחר כך ועלי תשוקתו. דבר אחר אני לדודי, שהרי שנינו ששכינה לא נמצאת עם הרשעים. כיון שבא האדם להטהר ולהתקרב לקדוש-ברוך-הוא, אז השכינה שורה עליו. זהו שכתוב אני לדודי - בהתחלה, ועלי תשוקתו - לאחר מכן. בא האדם להטהר - מטהרים אותו.

טקסט הזהיר

תא חזי, אחר הדברים האלה דרדף אברהם בטר אליו מלכין וקטיל לון קודשא בריך הוא, הנה אברהם תוהא, אמר דילמא חס ושלום גרענא ההוא אגרא דהוינא אהדר בגי נשא לגבי קודשא בריך הוא ואחידנא בהו לקרבא לון לגביה והשתא אתקטילו בגי נשא על ידי. מיד אמר ליה קודשא בריך הוא אל תירא אברהם אנכי מגן לך שכרך הרבה וגו'. אגרא קבילת עלייהו, דהא כלהו לא יזכון לעלמין.

בא ראה, אחר הדברים האלה שאברהם רדף אחר המלכים הללו והרג אותם הקדוש ברוך הוא, היה אברהם תוהה. אמר, אולי חס וחלילה גרעתי אותו השכר שהייתי מחזיר בני אדם אל הקדוש ברוך הוא, ואחזתי בהם לקרב אותם אליו, וכעת נהרגו אנשים על ידי. מיד אמר לו הקדוש ברוך הוא, אל תירא אברהם אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד וגו'. שכר קבלת עליהם, שהרי כלם לא יזכו לעולמים.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (פ"ט ע"א) ♦

טקסט הזוהר

היה דבר יי אל אברהם במחזה לאמר, מאי במחזה, אלא בזה הוא חיזו דרגא דכל דיוקנאין אתחזין ביה. אמר רבי שמעון תא חזי, עד לא אתגזר אברהם הוה חד דרגא מליל עמיה, ומאן איהו דא מחזה דכתיב, (כמדבר כד) מחזה שדי יחזה. כיון דאתגזר הוה כלהו דרגין שראן על האי דרגא, וכדין מליל עמיה הדיא הוא דכתיב, (שמות ו) וארא

תרגום לעברית

היה דבר ה' אל אברהם במחזה לאמר, מה זה במחזה? אלא באותו המראה, הדרגה שכל הדמיות נראות בה. אמר רבי שמעון, בא ראה, טרם שנמול אברהם, הייתה דרגה אחת מדפרת עמו, ומי המחזה הזה? שכתוב (כמדבר כד) מחזה שדי יחזה. כיון שנמול, היו כל הדרגות שורות על הדרגה הזו, ואז דבר עמו. זהו שכתוב (שמות ו) וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי. וטרם שנמול, לא היו אותן הדרגות שורות עליו לדבר.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

